

to czyny są w Belgii ścigane jako paserstwo i inne czyny związane z przedmiotami pochodzącymi z przestępstwa zgodnie z art. 505 Strafwetboek) należy również traktować jako „ten sam czyn” w rozumieniu art. 54, jeżeli sędzia stwierdzi, że są one związane wspólnym zamiarem i z tego względu stanowią prawnie jeden czyn?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy wyrażenie „nie może być ścigana [...] za ten sam czyn” w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy poddawać wykładni, zgodnie z którą, jeżeli za „ten sam czyn” uznać należy również różne czyny, związane wspólnym zamiarem i z tego względu stanowiące jeden czyn, co powoduje, że oskarżony nie może być ścigany za czyn karalny w postaci prania brudnych pieniędzy w Belgii, gdy został skazany w Niderlandach za inne czyny związane tym samym zamiarem, niezależnie od wszystkich innych czynów, które zostały popełnione w tych samych ramach czasowych, które jednak zostały ujawnione lub ścigane w Belgii dopiero bo uprawomocnieniu się zagranicznego wyroku, czy też w takim przypadku sąd rozpoznający sprawę może z uwzględnieniem już orzeczonej kary dodatkowo wymierzyć karę za te czyny, z zastrzeżeniem, że sąd ten uzna orzeczoną karę za sprawiedliwą i wystarczającą w stosunku do wszystkich czynów i że suma orzeczonych kar nie przekroczy maksymalnego wymiaru najwyższej kary?

(¹) Dz.U. 2000, L 239, str. 19

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

(Sprawa C-405/05)

(2006/C 48/22)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 18 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Sarę Pardo Quintillan, Xaviera Lewisa i Huberta van Vlieta, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie zapewniając najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r., by ścieki komunalne z aglomeracji Bangor, Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee,

Larne, Lerwick, Londonderry, Margate, Newtonabbey, Omagh oraz Portrush przed odprowadzeniem były poddawane skutecznemu oczyszczeniu, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG (¹).

- 2) obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji, Zjednoczone Królestwo, nie zapewniając, by ścieki komunalne z miast Bangor, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Londonderry, Larne, Lerwick, Margate, Newtonabbey, Omagh, Brighton, Portrush, Donaghadee oraz Bideford/Northam przed odprowadzeniem były poddane skutecznemu oczyszczeniu, naruszyło art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG. Ponadto, brak kontroli znaczącej rozbudowy aglomeracji Portrush, Newtonabbey, Bangor, Londonderry i Larne lub podjęcia środków niwelujących skutki takiej rozbudowy potęguje zakres naruszenia ww. przepisów dyrektywy w tych pięciu aglomeracjach.

(¹) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, str. 40).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01 Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Ahmeda Aliego Yusufa i Al Barakaat International Foundation w dniu 23 listopada 2005 r.

(Sprawa C-415/05 P)

(2006/C 48/23)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 23 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Ahmeda Aliego Yusufa, zamieszkałego w Spånga (Szwecja) i Al Barakaat International Foundation, z siedzibą w Spånga (Szwecja), reprezentowanych przez adwokatów Leifa Silbersky'ego oraz Thomasa Olssona, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01 Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich.